

pôsobnosti uvedeného ustanovenia len na základe toho, že nemá povolenie, ktoré by mu umožňovalo ponúkať takéto stávky osobám nachádzajúcim sa na území členského štátu jeho sídla, ale len povolenie ponúkať takéto služby osobám nachádzajúcim sa mimo uvedeného územia.

2. Článok 49 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že pokiaľ bol zavedený verejný regionálny monopol v oblasti stávok na športové podujatia a lotérie s cieľom prevencie podnecovania na neprimerané výdavky súvisiace s hrou a boja proti závislosti od hry a pokiaľ vnútroštátny súd súčasne konštatuje,

— že ďalšie druhy hazardných hier môžu prevádzkovať súkromné subjekty majúce príslušné povolenie

— a že vzhľadom na ďalšie druhy hazardných hier, ktoré nespádajú pod uvedený monopol a navyše majú vyšší potenciál rizika vzniku závislosti než hry podliehajúce monopolu, príslušné orgány vedú politiku rozširovania ponuky, ktorá rozvíja a stimuluje herné činnosti, a to najmä s cieľom maximalizácie príjmov z nich pochádzajúcich,

môže sa uvedený vnútroštátny súd legitímne domnievať, že takýto monopol nie je vhodný na zaručenie dosiahnutia cieľa, na ktorého účely bol zavedený, a to prispením k zníženiu možností na hru a koherentným a systematickým obmedzením činností v tejto oblasti.

Okolnosť, že hazardné hry, ktoré sú predmetom uvedeného monopolu, patria do právomoci regionálnych orgánov, a tieto ďalšie druhy hazardných hier do právomoci spolkových orgánov, je v tomto ohľade irelevantná.

3. Článok 49 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že pokiaľ je v členskom štáte zavedený režim predchádzajúceho správneho povolenia v súvislosti s ponukou určitých hazardných hier, takýto režim, ktorý je odchýlkou od slobodného poskytovania služieb zaručeného uvedeným ustanovením, môže spĺňať požiadavky z neho vyplývajúce len pod podmienkou, že sa zakladá na objektívnych, nediskrimináčnych a vopred známych kritériách, takže výkon voľnej úvahy vnútroštátnych orgánov rámcovo vymedzí takým spôsobom, aby nemohla byť vykonávaná svojvoľne. Okrem toho každá osoba, na ktorú sa vzťahuje obmedzujúce opatrenie založené na takejto výnimke, musí mať možnosť podať účinný opravný prostriedok na súdny orgán.

4. Článok 49 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava zakazujúca organizovanie a sprostredkovanie

hazardných hier na internete s cieľom prevencie vzniku neprimeraných výdavkov súvisiacich s hrou a boja proti závislosti od hry, ako aj ochrany mládeže môže byť v zásade uznaná za vhodnú na účely sledovania týchto legitímnych cieľov, a to napriek tomu, že ponuka takýchto hier prostredníctvom tradičných kanálov ostáva naďalej povolená. Okolnosť, že takýto zákaz je sprevádzaný takým prechodným opatrením, akým je prechodné opatrenie dotknuté vo veci samej, nemá vplyv na vhodnosť uvedeného zákazu.

(¹) Ú. v. EÚ C 128, 24.5.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 9. septembra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Linz — Rakúsko) — trestné konanie proti Ernstovi Engelmanni

(Vec C-64/08) (¹)

(Slobodné poskytovanie služieb — Sloboda usadiť sa — Vnútroštátna právna úprava zavádzajúca systém koncesí na prevádzkovanie hazardných hier v kasínach — Vydanie koncesí vyhradené len akciovým spoločnostiam usadeným na vnútroštátnom území — Vydanie všetkých koncesí bez akéhokoľvek vyhlásenia verejného obstarávania)

(2010/C 288/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Linz

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Ernst Engelmanni

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Landesgericht Linz — Výklad článkov 43 a 49 ES — Vnútroštátne právne predpisy zakazujúce pod hrozbou trestných sankcií prevádzkovanie hazardných hier v kasínach bez koncesie vydávanej príslušným orgánom, ktoré však vyhradzujú možnosť získať takúto koncesiu maximálne na obdobie 15 rokov len na akciové spoločnosti so sídlom na vnútroštátnom území, ktoré nemajú dcérske spoločnosti v zahraničí

Výrok rozsudku

1. Článok 43 ES sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, ktorá vyhradzuje prevádzkovanie hazardných hier v herniach výlučne subjektom so sídlom na území tohto členského štátu.
2. Povinnosti transparentnosti vyplývajúcej z článkov 43 ES a 49 ES, ako aj zo zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti, odporuje vydanie všetkých koncesií na prevádzkovanie herní na území členského štátu bez akéhokoľvek vyhlásenia verejného obstarávania.

(¹) Ú. v. EÚ C 116, 9.5.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. septembra 2010 — Európska komisia/Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Spolková republika Nemecko

(Vec C-399/08 P) (¹)

(Odvolanie — Článok 87 ES — Pomoc poskytovaná členskými štátmi — Opatrenia prijaté Spolkovou republikou Nemecko v prospech Deutsche Post AG — Článok 86 ES — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Náhrada dodatočných nákladov, ktoré vznikli v dôsledku politiky predaja so stratou v odvetví služieb prepravy balíkov z domu do domu — Existencia zvýhodnenia — Metóda overovania použitá Komisiou — Dôkazné bremeno — Článok 230 ES — Rozsah súdneho preskúmania Všeobecného súdu)

(2010/C 288/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Európska komisia (v zastúpení: V. Kreuzschitz, J. Flett a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Deutsche Post AG (v zastúpení: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, (v zastúpení: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (v zastúpení: E. Henny, advocaat), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: M. Lumma a B. Klein, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (tretia rozšírená komora) z 1. júla 2008, Deutsche Post/Komisia (T-266/02), ktorým Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie 2002/753/ES z 19. júna 2002 o opatreniach prijatých Spolkovou republikou Nemecko v prospech Deutsche Post AG (Ú. v. ES L 247, s. 27), ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje sa jej vrátenie — Náhrada dodatočných nákladov spôsobených politikou predaja so stratou v odvetví prepravy balíkov z domu do domu — Porušenie článku 86 ods. 2 a článku 87 ods. 1 ES, článku 230 ES, ako aj článku 36 Štatútu Súdneho dvora — Zrušenie bez konštatovania konkrétnej chyby v argumentácii Komisie na podporu napadnutého rozhodnutia — Nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o údajnú nezákonnosť metódy použitej Komisiou na konštatovanie existencie protiprávnej pomoci

Výrok rozsudku

1. Odvolanie a vzájomné odvolania sa zamietajú.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Deutsche Post AG v rámci konania o odvolaní.
3. Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA znášajú svoje vlastné trovy konania v rámci konania o odvolaní.
4. Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním o vzájomných odvolaniach.
5. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 22.11.2008.